धीरदारुणं इच्छाचेत्कुर्वित्युक्तेर्धीरत्वं ससुहृद्यइत्युक्तेर्दारुणत्वं ॥ २८॥२९॥ संतापमुपपद्य प्राप्य अलं तापोनकार्यइत्यर्थः ॥ ३० ॥ एतद्दैन्यं यत्कृते यन्निमित्तं ॥३१ ॥ सर्वावस्थां सुखदुःखादिसर्वावस्थां गतं प्राप्तं त्वांप्रतीतिशेषः ॥ विष्णोरभक्तिकावस्थासर्वावस्थेतिगीयतइत्यन्ये ॥ ३२ ॥ यन्ममपराक्रमस्यसदृशं अस्मिन्कालेच स्निग्धे

तमथैवंब्रुवाणंसवचनंधीरदारुणं॥ हृष्टोयमितिविज्ञायशनैःश्लक्ष्णमुवाचह॥२८॥ अतीवहिसमालक्ष्यभ्रातरंक्षुभितेंद्रियं॥ कुंभकर्णःशनैर्वाक्यंबभाषेपरिसांत्वयन्॥ २९॥ शृणुराजन्नवहितोममवाक्यमरिंदम॥ अलंराक्षसराजेंद्रसंतापमुपपद्यते॥ रोषंचसंपरित्यज्यस्वस्थोभवितुमर्हसि॥ ३०॥ नैतन्मनसिकर्तव्यंमयिजीवतिपार्थिव॥ तमहंनाशयिष्यामियत्कृतेपरितप्यते॥ ३१॥ अवश्यंचहितंवाच्यंसर्वावस्थांगतंमया॥ बंधुभावादभिहितंभ्रातृस्नेहाच्चपार्थिव ॥ ३२॥ सदृशंयत्तुकालेस्मिन्कर्तुंस्नेहेनबंधुना॥ शत्रूणांकदनंपश्यक्रियमाणंमयारणे॥ ३३॥ अद्यपश्यमहाबाहोमयासमरमूर्धनि॥ हतेरामेसहभ्रात्राद्रवंतींहरिवाहिनीं॥ ३४॥ अद्यरामस्यतद्दृष्ट्वामयानीतंरणाच्छिरः॥ सुखीभवमहाबाहोसीताभवतुदुःखिता॥ ३५॥ अद्यरामस्यपश्यंतुनिधनंसुमहत्प्रियं॥ लंकायांराक्षसाःसर्वेयेतेनिहतबांधवाः॥ ३६॥ अद्यशोकपरीतानांस्वबंधुवधशोचिनां॥ शत्रोर्युधिविनाशेनकरोम्यश्रुप्रमार्जनं॥ ३७॥ अद्यपर्वतसंकाशंससूर्यमिवतोयदं॥ विकीर्णंपश्यसमरेसुग्रीवंप्लवगेश्वरं॥ ३८॥ कथंचराक्षसैरेभिर्मयाचपरिसांत्वितः॥ जिघांसुभिर्दाशरथिंव्यथसेत्वंसदानघ॥ ३९॥ मांनिहत्यकिलत्वांहिनिहनिष्यतिराघवः॥ नाहमात्मनिसंतापंगच्छेयंराक्षसाधिप॥ ४०॥ कामंत्विदानीमपिमांव्यादिशत्वंपरंतप॥ नपरःप्रेक्षणीयस्तेयुद्धायातुलविक्रम॥ ४१॥ नबंधुनाकर्तुंयोग्यं तन्मयाक्रियमाणं शत्रूणांकदनंपश्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ दाशरथिंजिघांसुभिरस्माभिःपरिसांत्वितोपि कथंव्यथसे ॥ ३९ ॥ व्यथाहेतुर्नास्तीत्याह ॥ मामिति ॥ मांनिहत्यतदनंतरंकिलत्वांनिहनिष्यति ॥ तत्रममैवहननंतेनाशक्यं ॥ अतएवाह ॥ नात्मनिस्वविषये संतापं रामविषयंभयं गच्छेयं ॥ ४० ॥ ४१ ॥